

Czwartek, 11 października 2007 r.

towania przepływu środków finansowych do Strefy Gazy, zawieszono od dnia 25 września 2007 r. oraz uważa, że brak dostępu do środków finansowych ma poważny wpływ na gospodarkę, życie społeczne i codzienne narodu palestyńskiego;

3. wzywa władze palestyńskie i Hamas do ułatwienia, pomimo politycznego zastoju, funkcjonowania instytucji publicznych świadczących usługi podstawowe i do umożliwienia działalności międzynarodowych biur, agencji i organizacji pomocy humanitarnej działających na rzecz poprawy warunków życia wszystkich Palestyńczyków na tym obszarze;

4. wzywa Radę i Komisję do dalszego zapewniania, wraz ze wspólnotą międzynarodową podstawowej pomocy humanitarnej dla Palestyńczyków ze szczególnym uwzględnieniem charakterystycznych potrzeb szczególnie wrażliwych grup osób; wzywa Radę i Komisję do zapewnienia, zgodnie z Układem Eurośródziemnomorskim o stowarzyszeniu z Izraelem⁽¹⁾ i Przejściowym Układem Stowarzyszeniowym pomiędzy WE a Autonomią Palestyńską⁽²⁾, że międzynarodowe prawo humanitarne i prawa człowieka są w pełni przestrzegane na tym obszarze, w tym przez strony pozarządowe dla zapewnienia ochrony przestrzeni humanitarnej;

5. wyraża nadzieje, że wysiłki podejmowane na rzecz zwołania międzynarodowej konferencji pokojowej przyczynią się do osiągnięcia sprawiedliwego i trwałego pokoju pomiędzy Izraelczykami i Palestyńczykami, w oparciu o odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, prawo Państwa Izrael do zachowania bezpiecznych i uznanych granic oraz prawo do posiadania rzeczywistego państwa dla Palestyńczyków;

6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, wysłannikowi kwartetu na Bliski Wschód, urzędującemu przewodniczącemu Zgromadzenia Eurośródziemnomorskiego, Przewodniczącemu Autonomii Palestyńskiej, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, rządowi państwa Izrael, Knesetowi oraz rządowi i parlamentowi Egiptu.

(¹) Dz.U. L 147 z 21.6.2000, str. 3.

(²) Dz.U. L 187 z 16.7.1997, str. 3.

P6_TA(2007)0431

Kobietobójstwa w Ameryce Środkowej i w Meksyku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 października 2007 r. w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwa) w Ameryce Środkowej i Meksyku oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska (2007/2025(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Socjalnych i Kulturalnych z 1966 r.,
- uwzględniając Protokół o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniający Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej z 2003 r. (Protokół z Palermo),

Czwartek, 11 października 2007 r.

- uwzględniając Międzyamerykańską konwencję o zapobieganiu, karaniu i eliminacji przemocy wobec kobiet (Konwencja z Belém do Pará) z 1994 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r. i Protokół fakultatywny do niej z 2002 r., jak i fakt, że pożądane byłoby ich bardziej skuteczne wdrażanie;
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r. i Protokół fakultatywny do niej z 1999 r.,
- uwzględniając zalecenia zawarte w Amerykańskiej Deklaracji Praw i Obowiązków Człowieka z 1948 r. i zalecenia zawarte w sprawozdaniu w sprawie praw kobiet w Ciudad Juárez (Meksyk): prawo do życia bez przemocy ani dyskryminacji, opracowanym przez Międzyamerykańską Komisję ds. Praw Człowieka w dniu 7 marca 2003 r.,
- uwzględniając trzecie sprawozdanie meksykańskiej Komisji ds. zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet w Ciudad Juárez za okres od maja 2005 r. do września 2006 r.,
- uwzględniając zalecenia zawarte w sprawozdaniu z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie zaginięć i zabójstw wielu kobiet i dziewcząt w Meksyku opracowanym przez Komisję ds. Równych Szans dla Kobiet i Mężczyzn Rady Europy, zalecenia zawarte w Rezolucji 1454 (2005) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w tej samej sprawie oraz zalecenia zawarte w odpowiedzi przyjętej przez Komitet Ministrów Rady Europy w dniu 28 września 2005 r.,
- uwzględniając zalecenia zawarte w sprawozdaniu z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie uwzględnienia praw kobiet i podejścia opartego na równości kobiet i mężczyzn: przemoc wobec kobiet, dotyczącym misji Specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. przemocy wobec kobiet, jej przyczyn i skutków, Yakin Ertürk, w Meksyku,
- uwzględniając zalecenia zawarte w sprawozdaniu z dnia 10 lutego 2005 r. w sprawie uwzględnienia praw kobiet i podejścia opartego na równości kobiet i mężczyzn: przemoc wobec kobiet, dotyczącym misji Yakin Ertürk w Gwatemali,
- uwzględniając wspólne przesłuchanie publiczne w sprawie zabójstw kobiet dotyczące przypadków zabójstw w Meksyku i Gwatemali z dnia 19 kwietnia 2006 r. zorganizowane przez parlamentarną Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz Podkomisję Praw Człowieka,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi z drugiej strony⁽¹⁾, umowę o dialogu politycznym i współpracy pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy z drugiej strony, podpisaną w 2003 r., oraz ramową umowę o współpracy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy⁽²⁾,
- uwzględniając odpowiednio dokument Komisji dotyczący strategii regionalnej dla Ameryki Środkowej i dokument Komisji dotyczący strategii wobec Meksyku na lata 2001-2006 i 2007-2013,

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 28.10.2000, str. 44.

⁽²⁾ Dz.U. L 63 z 12.3.1999, str. 39.

Czwartek, 11 października 2007 r.

- uwzględniając trzeci milenijny cel rozwoju dotyczący równości kobiet i mężczyzn oraz awansu społecznego kobiet,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0338/2007),
- A. mając na uwadze, że Meksyk oraz wszystkie państwa Ameryki Środkowej podpisały i ratyfikowały Powszechną Deklarację Praw Człowieka,
- B. mając na uwadze, że Meksyk został również wybrany do przewodniczenia Radzie Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych,
- C. mając na uwadze, że od 1999 r. Meksyk ma status obserwatora w Radzie Europy oraz mając na uwadze, że zgodnie z tym statusem Meksyk bierze udział w posiedzeniach Komitetu Ministrów i Ambasadorów; mając na uwadze, że Meksyk ratyfikował również Protokół z Palermo,
- D. mając na uwadze, że Meksyk ratyfikował statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- E. mając na uwadze, że termin „kobietobójstwo” opiera się na prawnej definicji przemocy wobec kobiet zawartej w art. 1 Konwencji z Belém do Pará, zgodnie z którym przemoc wobec kobiety oznacza każdy akt lub każde zachowanie związane z sytuacją kobiet, które powoduje śmierć, skrzywdzenie lub cierpienie fizyczne, seksualne lub psychiczne kobiety, zarówno w życiu publicznym, jak i prywatnym; mając na uwadze, że karanie i eliminowanie tego zjawiska stanowi obowiązek i musi być priorytetem dla każdego państwa prawa,
- F. mając na uwadze, że niniejsza rezolucja ma na celu wyrażenie zachęty do skutecznej poprawy niezadowolającej sytuacji w krajach trzecich oraz że w związku z tym stwierdzenia i sugestie w niej wyrażone nie są w żadnym wypadku oskarżeniami wysuwanymi wobec rządów w pełni suwerennych państw, uznawanych za równych partnerów w zakresie polityki międzynarodowej,
- G. mając na uwadze, że przemoc wobec kobiet ma nie tylko regionalny, ale również ogólny zasięg oraz że dotyczy wszystkich państw, w tym również państw europejskich; mając na uwadze, że niniejsza rezolucja powinna być uważana za część globalnej strategii, której celem jest wspólne prowadzenie działań i podejmowanie wspólnych wysiłków – przez Unię Europejską i jej kraje partnerskie – w zakresie eliminacji gwałtownych zgonów kobiet i zapobiegania temu zjawisku bez względu na miejsce jego występowania; mając także na uwadze konieczność promowania w tym celu dialogu, współpracy i wzajemnej wymiany dobrych praktyk między krajami Ameryki Łacińskiej a krajami europejskimi,
- H. mając na uwadze, że zabójstwa kobiet w Ciudad Juárez w Meksyku i w Gwatemali charakteryzowały się wyjątkową brutalnością, a wiele kobiet padło ofiarą przemocy seksualnej, co stanowi samo w sobie okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie; mając na uwadze, że w przypadku Ciudad Juárez występują jednocześnie czynniki takie jak wzrost demograficzny, przepływy migrantów i zorganizowana przestępczość oraz że znaczna część zabójstw miała miejsce na obszarach, na których działają przedsiębiorstwa wytwórcze zwane „maquiladoras”, nieposiadające środków niezbędnych do ochrony kobiet; mając na uwadze, że według danych ze ww. sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ Yakin Ertürk w sprawie Meksyku należy zapewnić na tych obszarach infrastrukturę niezbędną dla bezpieczniejszego przemieszczania się pracowników i pracownic,
- I. mając na uwadze, że zabójstw kobiet, będących przedmiotem niniejszej rezolucji, nie można wytłumaczyć „ogólną atmosferą przemocy”, lecz należy uwzględnić również dyskryminację i niekorzystny dla kobiet – w szczególności pochodzących ze społeczności rdzennych – lokalny kontekst społeczno-gospodarczy, a także wysoki poziom ubóstwa, zależność finansową kobiet, funkcjonowanie gangów oraz brak rozbrojenia nielegalnych sił i tajnego aparatu bezpieczeństwa,

Czwartek, 11 października 2007 r.

- J. mając na uwadze, że zgodnie z rezolucją 1454 (2005) Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy w chwili obecnej władze meksykańskie czynią znaczące wysiłki na wszystkich szczeblach, aby naprawić tkankę społeczną tych miast, walczyć z przemocą wobec kobiet, przeprowadzić dochodzenia w sprawie zabójstw i zaginięć kobiet oraz doprowadzić przed oblicze sprawiedliwości zarówno sprawców tych zbrodni, jak i urzędników, którzy na samym początku niedbale prowadzili śledztwa i utrudniali pracę wymiaru sprawiedliwości,
- K. mając na uwadze, że istnieją przypadki bezkarności, tj. braku odpowiedzialności – faktycznej lub prawnej – na płaszczyźnie karnej, administracyjnej, dyscyplinarnej lub cywilnej osób odpowiedzialnych za tego rodzaju czyny, niewszczywanie dochodzeń lub zaniechanie karania oraz brak środków budżetowych lub częste utrudnianie ofiarom lub ich rodzinom dostępu do wymiaru sprawiedliwości,
- L. mając na uwadze, że obowiązkiem państwa prawa jest wspieranie polityki zapewniającej kobietom ogólnie, a w szczególności kobietom mniej uprzywilejowanym, odpowiedniej ochrony przed dyskryminacją, przemocą i zabójstwami oraz że w pierwszym rzędzie należy podnieść świadomość problemu wśród organów wszystkich szczebli i w społeczeństwie jako całości,
- M. mając na uwadze, że zwalczanie kobietobójstwa i bezkarności sprawców powinno obejmować wzmocnienie środków zapobiegawczych, zniesienie wszelkiej dyskryminacji na szczeblu legislacyjnym, ułatwienie składania skarg oraz środki ochronne wobec kobiet składających skargi, a także wzmocnienie systemu sądowego i procedur sądowych (w szczególności w ramach zwalczania przestępczości zorganizowanej) począwszy od fazy postępowania przygotowawczego aż do wykonania wyroków,
- N. mając na uwadze, że odbudowa lub wzmocnienie instytucji ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego zwalczania przemocy wobec kobiet oraz wymaga odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych,
- O. mając na uwadze, że w ust. 9 platformy działań wynikającej z IV Światowej Konferencji ONZ w sprawie Kobiet, jaka odbyła się w Pekinie w 1995 r., wyrażono w następujący sposób podstawową zasadę głoszoną na wszystkich konferencjach międzynarodowych poprzedniej dekady: „Za wprowadzenie w życie programu działań, w tym także w ramach ustawodawstwa różnych krajów i dzięki opracowaniu strategii, polityk, programów i priorytetów rozwoju, suwerenną odpowiedzialność ponosi każde państwo działające w poszanowaniu wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności, a uwzględnienie i ścisłe poszanowanie różnych wartości religijnych i etycznych, dziedzictwa kulturowego i przekonań filozoficznych każdego człowieka i wspólnot ludzkich powinno pomagać kobietom w pełnym korzystaniu z ich praw podstawowych, aby zapanowała równość, rozwój i pokój”,
- P. mając na uwadze, że tortury stosowane w celu wymuszenia od osób podejrzanych o zabójstwa kobiet przyznanie się do winy, należy uznać za całkowicie niedopuszczalne,
- Q. mając na uwadze, że ofiarą kobietobójstwa padły też dwie obywatelki Holandii: Hester Van Nierop zamordowana w 1998 r. i Brenda Susana Margaret Searle zamordowana w 2001 r.⁽¹⁾, oraz fakt, że w dniu 26 lutego 2007 r. zapadł wyrok skazujący sprawców na odpowiednio 33 i 39 lat pozbawienia wolności, przy czym nie jest on prawomocny, gdyż przysługuje od niego apelacja;
- R. mając na uwadze, że problem zabójstw kobiet i bezkarności sprawców zbrodni na kobietach poruszany jest w Meksyku od ponad piętnastu lat,
- S. mając na uwadze, że przemoc w państwach, w których stereotypy społeczne czynią z kobiet pierwsze ofiary różnych form takiej przemocy, stanowią powracające zjawisko,
- T. przyjmując z zadowoleniem środki legislacyjne przyjęte w Meksyku, w szczególności powszechną ustawę w sprawie prawa kobiet do życia bez przemocy przyjętą w lutym 2007 r., a także utworzenie wyspecjalizowanych instytucji na szczeblu federalnym i lokalnym, między innymi takich jak powstała w 2006 r. specjalna prokuratura ds. przestępstw związanych z aktami przemocy wobec kobiet, Komisja ds. Ciudad Juárez i Krajowy Instytut Kobiet,

(¹) W przypadku Searle postępowanie karne wobec sprawców trwało 5 lat (do 2007 r.).

Czwartek, 11 października 2007 r.

- U. przyjmując z zadowoleniem wysiłki czynione przez państwa Ameryki Środkowej w zakresie prawodawstwa dotyczące uznania praw kobiet w porządku prawnym tych państw, lecz wyrażając zaniepokojenie trudnościami i opóźnieniami we wdrożeniu tego prawodawstwa,
 - V. mając na uwadze, że utworzono Międzyparlamentarny sojusz dialogu i współpracy, który zrzesza hiszpańskich, meksykańskich i gwatemalskich parlamentarzystów w celu wspierania środków legislacyjnych zmierzających do eliminacji przemocy wobec kobiet,
 - W. mając na uwadze, że rozwój i umocnienie demokracji i państwa prawa, a także poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności muszą stanowić integralną część działań zewnętrznych Unii Europejskiej,
 - X. mając na uwadze, że klauzula dotycząca praw człowieka i demokracji w Umowie o partnerstwie gospodarczym oraz koordynacji politycznej i współpracy zawartej pomiędzy Wspólnotą Europejską a Meksykiem ma charakter prawnie wiążący i wzajemny,
 - Y. mając na uwadze, że w procesie zawierania z krajem trzecim umowy z klauzulą dotyczącą praw człowieka i demokracji obowiązkiem Unii Europejskiej i jej państw partnerskich jest dbanie o przestrzeganie międzynarodowych norm odnoszących się do praw człowieka od chwili podpisania porozumienia oraz że zasadą takiej klauzuli jest wzajemność,
1. zwraca się do rządów państw regionu oraz do instytucji Unii Europejskiej o zapewnienie skrupulatnego przestrzegania zaleceń sformułowanych w różnych sprawozdaniach i międzynarodowych aktach prawnych, w szczególności tych wymienionych powyżej, dotyczących w szczególności ochrony praw kobiet; w związku z tym przyjmuje z uznaniem postępy legislacyjne osiągnięte w Meksyku dzięki ustawie o równości mężczyzn i kobiet i ustawie federalnej o zapobieganiu i eliminacji dyskryminacji oraz zachęca do kontynuacji takich wysiłków;
 2. wzywa rządy Meksyku i Ameryki Środkowej do przyjęcia niezbędnych środków w celu osiągnięcia milenijnych celów rozwoju ONZ;
 3. zachęca państwa członkowskie, w ramach utrzymywanych przez nie stosunków dwustronnych z krajami Ameryki Łacińskiej, oraz wzywa instytucje Unii Europejskiej, aby za pomocą programów współpracy z tymi krajami oraz środków finansowych i technicznych wspierały strategię zapobiegania przemocy wobec kobiet i politykę ich ochrony, takie jak tworzenie lub wzmacnianie programów uświadamiających i szkoleniowych w zakresie problematyki płci, aby zwiększały budżety organizacji zajmujących się dochodzeniami w sprawie zabójstw, tworzyły skuteczne systemy ochrony świadków, ofiar i ich rodzin, wzmacniały możliwości sądów, sił bezpieczeństwa i prokuratur generalnych do ścigania i karania sprawców oraz zwalczania handlu narkotykami i przestępczości zorganizowanej; wzywa również do wspierania lepszej koordynacji instytucjonalnej w tych dziedzinach na wszystkich szczeblach administracji państwowej;
 4. wzywa instytucje europejskie do wzmocnienia współpracy i dialogu pomiędzy Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z Meksykiem i krajami Ameryki Środkowej, poprzez wspieranie inicjatyw na wszystkich szczeblach w celu walki z przemocą wobec kobiet i promowania odpowiednich środków ochrony dla ofiar i ich rodzin;
 5. wzywa Unię Europejską do wspierania instytucjonalnej koordynacji z Meksykiem i krajami Ameryki Środkowej poprzez działania na rzecz utworzenia programu wymiany i współpracy mającego na celu walkę z przemocą wobec kobiet oraz wzywa do zachęcania do współpracy pomiędzy organami administracji publicznej państw członkowskich a ich partnerami w celu realizacji programów pomocy i wzajemnej edukacji;

Czwartek, 11 października 2007 r.

6. zauważa ewidentną chęć zwalczania bezkarności wyrażoną przez partie polityczne zasiadające w gwatemalskim Kongresie, której świadectwem było powołanie międzynarodowej komisji śledczej ds. bezkarności sprawców w Gwatemali; usilnie wzywa rząd, który zostanie w tym kraju wybrany, do kontynuowania starań w zakresie zwalczania bezkarności poprzez ograniczenie instytucjonalnych wymogów, wymaganych przez Komisję Międzynarodową, do wypełnienia przez nią swojego mandatu i apeluje do wspólnoty międzynarodowej o dołożenie starań, aby te wysiłki przerodzić w czyny;
7. wzywa państwa Ameryki Środkowej do podjęcia wszelkich środków niezbędnych do skutecznego zwalczania przemocy wobec kobiet; domaga się, aby środki te gwarantowały pełne poszanowanie podstawowych praw człowieka, określonych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka oraz w Amerykańskiej Deklaracji Praw i Obowiązków Człowieka – takich jak bezpłatna pomoc adwokata dla kobiet-ofiar i ich rodzin; zachęca rząd Meksyku do kontynuowania energicznych działań podejmowanych w tym celu przez kolejne administracje;
8. wzywa rządy Meksyku i krajów Ameryki Środkowej do wycofania z ustawodawstwa krajowego wszelkich zapisów dyskryminujących kobiety, uznaje postępy Meksyku w tym zakresie osiągnięte poprzez przyjęcie ustawy federalnej o zapobieganiu i eliminacji dyskryminacji oraz ustawy generalnej o równości mężczyzn i kobiet i zachęca władze tych krajów do wspierania inicjatyw ustawodawczych, dzięki którym przemoc w rodzinie i molestowanie seksualne w pracy i w innych sferach życia publicznego zostałyby uznane za przestępstwa oraz do opracowania polityk i przepisów na rzecz zwalczania bezkarności i promowania równouprawnienia płci w oparciu o wnioski i zalecenia sformułowane przez podmioty społeczeństwa obywatelskiego zajmujące się zabójstwami kobiet i ich ofiarami;
9. usilnie zachęca rządy Meksyku i krajów Ameryki Środkowej do poszanowania i ułatwiania działalności organizacji pozarządowych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego pracujących na rzecz wsparcia rodzin ofiar zabójstw kobiet oraz obrońców praw człowieka, poprzez stworzenie systemu skutecznej ochrony świadków i promocję systemu odszkodowań dla rodzin ofiar, które oprócz rekompensaty finansowej otrzymują wsparcie psychologiczne i dostęp do wymiaru sprawiedliwości, oraz do nawiązania dialogu z tymi organizacjami i uznania ich istotnej roli w społeczeństwie;
10. wzywa rządy Meksyku i państw Ameryki Środkowej do zagwarantowania praw pracownic w ustawodawstwie krajowym i na każdym szczeblu władzy oraz wzywa przedsiębiorstwa do przestrzegania, w ramach korporacyjnej odpowiedzialności społecznej, prawa do nietykalności osobistej, bezpieczeństwa, dobrego samopoczucia fizycznego i umysłowego i wszystkich praw pracowniczych;
11. wzywa rządy Belize, Hondurasu i Nikaragui do ratyfikacji protokołu fakultatywnego do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
12. zwraca się do Komisji Europejskiej o dbanie, by w ramach obowiązujących lub negocjowanych umów zapisywano w nich wzajemny obowiązek mający służyć utworzeniu mechanizmów wdrażania klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji i o dopilnowanie, aby to sformułowanie prawne opierało się na zobowiązaniach wynikających z układów i umów międzynarodowych podpisanych przez państwa członkowskie oraz Meksyk i kraje Ameryki Środkowej, ze szczególnym naciskiem na poszanowanie praw kobiet i równości płci, jak stanowi Konwencja w sprawie eliminacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Protokół fakultatywny do niej oraz Amerykańska Deklaracja Praw i Obowiązków Człowieka;
13. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, aby w ramach ich współpracy z Meksykiem i krajami Ameryki Środkowej w pierwszej kolejności kładły nacisk na restrukturyzację i wzmocnienie systemów sądowiczych i penitencjarnych w regionie, sprzyjając wymianie dobrych praktyk, rozwojowi kampanii uświadamiających i mechanizmów ochrony ofiar, świadków i członków ich rodzin, przede wszystkim w przypadku ujawniania zabójstw kobiet; uważa, że taka współpraca mogłaby obejmować inne zainteresowane strony, takie jak Międzynarodowe Biuro Pracy oraz OECD, w celu wypracowania, tam gdzie jest taka potrzeba, na najwyższym szczeblu krajowym programów i mechanizmów umożliwiających zapewnienie kobietom bezpieczeństwa, godnych warunków pracy i równego wynagrodzenia za jednakową pracę;

Czwartek, 11 października 2007 r.

14. zwraca się do Komisji o przedstawienie metodologicznego wniosku, do omówienia, między innymi w ramach Zgromadzenia Parlamentarnego Europa-Ameryka Łacińska i Szczytu Europa-Ameryka Łacińska i Karaiby, który ma odbyć się w Limie w maju 2008 r., dotyczącego sposobu koordynacji różnych europejskich inicjatyw mających na celu zwalczanie zabójstw kobiet oraz bezkarności ich sprawców, przy współpracy z lokalnymi instytucjami i organizacjami, oraz dotyczącego realizacji działań uświadamiających personel tych instytucji i organizacji w kwestiach odnoszących się do płci i przemocy wobec kobiet; wzywa też do regularnego przedstawiania i omawiania takich inicjatyw na forum parlamentarnej Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia, przy udziale parlamentarnej Delegacji ds. stosunków z państwami Ameryki Środkowej oraz Delegacji ds. wspólnej komisji parlamentarnej UE-Meksyk;

15. zwraca się do Przedstawicielstwa Komisji w Meksyku o jak najszybsze wdrożenie nowego programu praw człowieka, będącego przedłużeniem prac dokonanych w ostatnich latach i opartego na trzech priorytetowych osiach, tj. po pierwsze na harmonizacji prawodawstwa meksykańskiego z międzynarodowymi zobowiązaniami podjętymi w zakresie praw człowieka, po drugie na eliminacji przemocy na tle płciowym i po trzecie na reformie systemu sądowego;

16. wzywa Komisję do zapewnienia, aby programom związanym z prawami człowieka w Meksyku i państwach Ameryki Środkowej przyznano osobną linię budżetową przeznaczoną na obustronną współpracę, tak aby nie umniejszać już i tak skromnych zasobów finansowych przeznaczonych na tego typu współpracę;

17. wzywa Komisję i rządy państw członkowskich, aby w ramach ich dialogu politycznego prowadzonego z rządami Meksyku i państw Ameryki Środkowej, a także w ramach ich dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, systematycznie uwzględniały kwestię przemocy wobec kobiet, w szczególności zabójstw kobiet, oraz dostępu rodzin ofiar i organizacji wsparcia do wymiaru sprawiedliwości;

18. z zadowoleniem przyjmuje postępy dokonane w zakresie równości płci i wzywa właściwe organy wspólnotowe do przyczynienia się do nawiązania stałego dialogu oraz do wymiany korzystnych doświadczeń w tej dziedzinie, jak i do wniesienia w to swojego wkładu; zwraca się jednak do Komisji o położenie większego nacisku na kwestię zabójstw kobiet, przemocy oraz dyskryminacji kobiet w jej dokumentach strategicznych na lata 2007–2013 oraz o zaproponowanie planu działania;

19. zachęca państwa członkowskie do wsparcia działań prowadzonych w dziedzinie niedyskryminowania ze względu na płeć oraz do przyczyniania się do rozpoczęcia usystematyzowanego dialogu mającego na celu wymianę dobrych praktyk w tej dziedzinie;

20. zwraca się o jak najszybsze uzupełnienie, w związku z negocjacjami dotyczącymi przyszłej Umowy stowarzyszeniowej między Wspólnotą Europejską a Ameryką Środkową, oceny oddziaływania na trwały rozwój o ocenę oddziaływania na równouprawnienie płci, której wyniki byłyby wzięte pod uwagę podczas negocjacji;

21. zachęca Komisję do przekazywania informacji o postępach osiągniętych w negocjowaniu Umowy stowarzyszeniowej między Wspólnotą Europejską a Ameryką Środkową jeszcze przed zakończeniem negocjacji a w każdym przypadku przed szczytem Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską i Karaibami, który odbędzie się w Limie;

22. wzywa przedstawicielstwa Unii Europejskiej i ambasady państw członkowskich do zorganizowania okrągłego stołu na temat różnych przejawów przemocy wobec kobiet, zwłaszcza zabójstw kobiet i bezkarności na ogólnym szczeblu, w którym będą uczestniczyć różne sieci i inicjatywy parlamentarne, ośrodki badawcze, stowarzyszenia obrony praw człowieka i równości kobiet i mężczyzn oraz rodziny ofiar;

23. wzywa swoją Delegację ds. stosunków z państwami Ameryki Środkowej oraz Wspólną komisję parlamentarną UE-Meksyk do stałego uwzględniania kwestii przemocy ze względu na płeć, zabójstw kobiet i bezkarności sprawców w Meksyku, w Ameryce Środkowej oraz w Europie do programu ich odpowiednich misji parlamentarnych, a także podczas wizyt meksykańskich i środkowoamerykańskich delegacji parlamentarnych w Europie, w celu zagwarantowania systematycznego monitorowania sytuacji praw człowieka, tak jak przewidują to przepisy przyjęte przez parlamentarną Konferencję Przewodniczących Delegacji w 2006 r.;

Czwartek, 11 października 2007 r.

24. proponuje zorganizowanie wspólnego wysłuchania publicznego pomiędzy parlamentarną Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia, Podkomisją Praw Człowieka a właściwymi delegacjami przed planowanym w 2008 r. w Limie szczytem UE-Ameryka Łacińska i Karaiby, tak aby podsumować środki przyjęte zarówno w Unii Europejskiej, jak i w Ameryce Środkowej, w tym doświadczenia organów utworzonych w tej dziedzinie w Meksyku, w ramach zwalczania przemocy wobec kobiet;
25. wzywa do ujęcia we wspomnianym podsumowaniu wszystkich przypadków ofiar będących obywatelami państw członkowskich;
26. w związku z tym zwraca się do Rady i przyszłych prezydencji Rady Unii Europejskiej, z uwagi na przyczyny, o których mowa w niniejszej rezolucji, o przyjęcie wytycznych dotyczących praw kobiet, które w istotny sposób przyczyniłyby się do uściślenia zakresu i wzmocnienia spójności polityki Unii Europejskiej w dziedzinie praw człowieka;
27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europy, rządowi i parlamentom państw członkowskich, jak również rządowi i parlamentowi Zjednoczonych Stanów Meksyku, Belize oraz republik Gwatemali, Kostaryki, Salwadoru, Hondurasu, Nikaragui i Panamy.

P6_TA(2007)0432

Walka z przemytem papierosów (porozumienie WE-Philip Morris)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 października 2007 r. w sprawie konsekwencji porozumienia pomiędzy Wspólnotą, państwami członkowskimi i firmą Philip Morris w sprawie intensyfikacji walki z nadużyciami i przemytem papierosów oraz postępów poczynionych w zakresie wdrażania zaleceń parlamentarnej komisji śledczej ds. wspólnotowego systemu tranzytowego (2005/2145 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 1997 r.⁽¹⁾, zatwierdzające sprawozdanie komisji śledczej ds. wspólnotowego systemu tranzytowego oraz jej 38 zaleceń,
 - uwzględniając porozumienie wymierzone przeciwko przemytowi i fałszerstwom zawarte między Komisją, 10 państwami członkowskimi i firmą Philip Morris International w dniu 9 lipca 2004 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 11/2006 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wspólnotowego systemu tranzytowego, wraz z odpowiedziami Komisji⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0337/2007),
- A. mając na uwadze, że wspólnotowy system tranzytowy ułatwia przewóz towarów wspólnotowych i niewspólnotowych, które są przywożone z krajów trzecich lub do nich wywożone, na terytorium UE poprzez tymczasowe zawieszenie opłat celnych i innych należności do czasu przybycia towarów do ostatecznego miejsca przeznaczenia,
- B. mając na uwadze, że na podstawie wyników prac wyżej wspomnianej komisji śledczej Parlament Europejski, przy wsparciu Rady i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, zalecił, aby w celu zapobieżenia nadużyciom przeprowadzić komputeryzację przepływów tranzytowych, dokonać zmiany ram prawnych oraz aby Komisja i państwa członkowskie usprawniły fizyczną kontrolę w oparciu o wspólną analizę ryzyka,

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.4.1997, str. 157.

⁽²⁾ Dz.U. C 44 z 27.2.2007, str. 1.